

i za otkriće imena. Naime, i kod Hipokrata u knjizi *O naravi čovjeka* čita se ime ideje: »I da to jedno postojeće mijenja oblik i moć«. I zatim: »Stoga postoje mnoge ideje bolesti.« I Polib¹⁶ čije knjige sam Aristotel navodi u knjizi *O sjemenu*: »Postoje pak četiri ideje vlažnoga: krv, žuč, voda i sluz; toliko, naime, prirođenih ideja ima čovjek.«; na tim mjestima ime ideje znači otprilike vrstu, koje je značenje i sam <Aristotel> rabio u 1. knjizi *O nebu*, u 7. poglavlju: »Nužno je da ideje jednostavnih tijela budu ograničene,« i drugdje. Dakle Platon nije bio onaj koji je izmislio niti ime ideja, niti stvar. 5

Sada ocijenimo pojedinačno pobijanja ideja. U 7. poglavlju iste prve knjige *Mudrosti* Aristotel ovako izlaže: »U *Fedonu* se doista tako kaže kao da su forme uzroci samog bitka i nastajanja«. To je uistinu, što ćemo kasnije vidjeti, ispravno izlaganje Platoneve misli, no budući da se šest puta u tom dijalogu spominju ideje, na posljednjem je mjestu ono što tu navodi, a to su riječi Platona koji kao da zaključuje: »Nakon što mu je to bilo dopušteno, složili su se da postoji nešto kao što su to forme i da u njima druge stvari imaju udjela i da od njih samih primaju nazivlje«; a gore je rekao: »Čini mi se, ako je nešto drugo lijepo, osim samog 10 15

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU

¹⁶ Polib je bio Hipokratov zet i pripisuju mu se neki spisi iz *Corpus Hippocraticum*. Zato je korigirano iz Polibije u Polib.